

PROJEKT USTAWY

Przepisy dotyczące zakazu produkcji i wprowadzania do obrotu żywności i pasz składających się, wyizolowanych lub wyprodukowanych z hodowli komórkowych lub tkanek pochodzących od zwierząt kręgowych, jak również zakazu oznaczania produktów przetworzonych zawierających białka roślinne jako mięso

Artykuł 1.

(Cel i definicje)

1. Niniejsza ustawa ustanawia przepisy mające na celu zapewnienie ochrony zdrowia ludzkiego i interesów obywateli oraz zachowanie dziedzictwa rolno-spożywczego jako zestawu produktów wyrażających ewolucję społeczno-ekonomiczną i kulturową Włoch, która ma strategiczne znaczenie dla interesu narodowego.
2. Do celów niniejszej ustawy stosuje się definicje zawarte w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. oraz przepisy Unii Europejskiej i przepisy krajowe w sprawie oznaczania żywności i pasz oraz ich etykietowania.

Artykuł 2.

(Zakaz produkcji i wprowadzania do obrotu żywności i pasz składających się, wyizolowanych lub wyprodukowanych z hodowli komórkowych lub tkanek pochodzących od zwierząt kręgowych)

1. Na podstawie zasady ostrożności określonej w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. zakazuje się podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze i podmiotom działającym na rynku pasz wykorzystywania do przygotowywania żywności, napojów i pasz, sprzedaży, posiadania do sprzedaży, przywozu, produkcji na wywóz, podawania lub dystrybucji do spożycia żywności lub promowania do tych celów żywności lub pasz składających się, wyizolowanych lub wyprodukowanych z kultur komórkowych lub tkanek pochodzących od zwierząt kręgowych.

Artykuł 3.

(Zakaz oznaczania produktów przetworzonych zawierających białka roślinne jako mięso)

1. W celu ochrony krajowego dziedzictwa hodowlanego, uznając jego wysoką wartość kulturową, społeczno-ekonomiczną i środowiskową, a także aby odpowiednio wspierać jego promocję, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i interesów obywateli oraz ich prawa do informacji, w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu na terytorium krajowym produktów przetworzonych zawierających wyłącznie białka roślinne, zabrania się stosowania:
 - a) nazw prawnych, zwyczajowych i opisowych odnoszących się do mięsa, wyrobów lub produktów wytwarzanych głównie z mięsa;
 - b) odniesień do gatunków zwierząt lub grup gatunków zwierząt lub do morfologii zwierząt lub anatomii zwierząt;
 - c) szczególnej terminologii używanej przez rzeźników, sprzedawców w delikatesach lub sprzedawców ryb;
 - d) nazw żywności pochodzenia zwierzęcego reprezentatywnych dla zastosowań handlowych.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, nie wykluczają dodawania białek roślinnych, środków aromatyzujących lub składników do produktów pochodzenia zwierzęcego.
3. Przepisy, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania w przypadku, gdy białka zwierzęce stanowią dominujący udział produktu zawierającego białka roślinne, i pod warunkiem że obywatel-konsument nie zostanie wprowadzony w błąd co do składu żywności.
4. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do połączenia środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego z innymi rodzajami żywności, które nie zastępują ani nie stanowią alternatywy dla środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, ale są do nich dodawane w takich połączeniach.
5. W drodze dekretu Ministra Rolnictwa, Suwerenności Żywnościowej i Leśnictwa, które ma zostać przyjęte w ciągu sześćdziesięciu dni od wejścia w życie niniejszej ustawy, przyjmuje się wykaz nazw handlowych środków spożywczych, które, w powiązaniu z produktami roślinnymi, mogą wprowadzać w błąd obywatela-konsumenta co do składu środka spożywczego.

Artykuł 4.

(Organ kontrolny i sposób stosowania kar)

1. Ministerstwo Zdrowia, regiony, autonomiczne prowincje Trydentu i Bolzano, lokalne władze ds. zdrowia, Jednostka Dowodzenia Karabinierów ds. Ochrony Zdrowia, za pośrednictwem odpowiednich zależnych jednostek ds. ochrony wyrafinowania i zdrowia, dowództwo jednostek leśnych, środowiskowych i rolno-spożywczych (CUFA), za pośrednictwem odpowiednich zależnych jednostek dowodzenia, Centralny Inspektorat Ochrony Jakości i Przeciwdziałania Nadużyciom Finansowym w odniesieniu do produktów rolno-spożywczych (ICQRF) Ministerstwa Rolnictwa, Suwerenności Żywnościowej i Leśnictwa, Guardia di Finanza i Agencja ds. Ceł i Monopoli, a także, w przypadku produktów należących do łańcucha dostaw ryb, Korpus Zarządu Portu – Straż Przybrzeżna, każdy zgodnie ze swoimi kompetencjami, przeprowadza kontrole wykonania niniejszej ustawy. Organy, o których mowa w ust. 1, przeprowadzają kontrole swoich kompetencji przy wsparciu, w razie potrzeby, wyspecjalizowanego personelu Ministerstwa Zdrowia, Jednostki Dowodzenia Karabinierów ds. Ochrony Zdrowia oraz lokalnych organów ds. zdrowia posiadających szczególne uprawnienia w zakresie jakości biologicznej i kontroli technicznych o charakterze zdrowotnym, w odniesieniu do potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, na podstawie zasady ostrożności ustanowionej w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.
2. Do weryfikacji naruszeń i nakładania kar przewidzianych w niniejszej ustawie mają zastosowanie przepisy rozdziału I sekcje I i II ustawy nr 689 z dnia 24 listopada 1981 r. Obniżona płatność, o której mowa w art. 16 ustawy nr 689 z 1981 r., jest niedozwolona.
3. W przypadku naruszeń, o których mowa w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, właściwymi organami, do których kierowane jest sprawozdanie, o którym mowa w art. 17 ustawy nr 689 z 1981 r., są organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 3 dekretu ustawodawczego nr 27 z dnia 2 lutego 2021 r., zgodnie ze swoją jurysdykcją terytorialną i podmiotową.

Artykuł 5.

(Kary)

1. O ile czyn ten nie stanowi przestępstwa, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze i podmioty działające na rynku pasz, które naruszają przepisy art. 2 i 3, podlegają grzywnie administracyjnej w wysokości co najmniej 10 000 EUR do maksymalnej wysokości 60 000 EUR lub 10 % całkowitego rocznego obrotu osiągniętego w ostatnim roku budżetowym zakończonym przed stwierdzeniem naruszenia,

jeżeli kwota ta przekracza 60 000 EUR. Maksymalna kara nie może jednak przekroczyć 150 000 EUR. Naruszenie prowadzi do konfiskaty nielegalnego produktu, zastosowania kar administracyjnych związanych z zakazem dostępu do składek, finansowania lub innych świadczeń i wypłat tego samego rodzaju, bez względu na to, czy są one denominowane, przyznawane czy wypłacane przez państwo, inne organy publiczne lub Unię Europejską za prowadzenie działalności gospodarczej, przez okres co najmniej jednego roku i maksymalnie trzech lat, jak również zamknięcia zakładu produkcyjnego przez taki sam okres. Każda osoba, która finansuje, promuje lub ułatwia w jakikolwiek sposób zachowanie, o którym mowa w art. 2 i 3, podlega takim samym karom.

2. Przy określaniu administracyjnych kar pieniężnych przewidzianych w niniejszej ustawie właściwy organ bierze pod uwagę wagę faktu, czas trwania naruszenia oraz pracę wykonaną przez pracownika w celu wyeliminowania lub złagodzenia skutków naruszenia i jego warunków ekonomicznych.

Artykuł 6.

(Odniesienie do ustawy nr 689 z 1981 r. i metody aktualizacji kar)

1. W zakresie nieprzewidzianym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy nr 689 z dnia 24 listopada 1981 r.
2. Wysokość administracyjnych kar pieniężnych przewidzianych w niniejszej ustawie jest aktualizowana co dwa lata na podstawie zmian krajowego wskaźnika cen konsumpcyjnych dla całej społeczności, odnotowanego przez Włoski Narodowy Instytut Statystyki (ISTAT), w drodze dekretu Ministra Gospodarki i Finansów, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Rolnictwa, Suwerenności Żywnościowej i Leśnictwa.

Artykuł 7.

Klauzula niezmienności finansowej

1. Wdrożenie niniejszej ustawy nie może skutkować nowymi lub zwiększonymi obciążeniami dla finansów publicznych.
2. Zainteresowane administracje prowadzą działania przewidziane w niniejszej ustawie z zasobami ludzkimi, finansowymi i instrumentalnymi dostępnymi już na podstawie obowiązujących przepisów.